

Падпіска-2007			
СА «ЗВЯЗДОЙ» – У НОВАЕ ПАЎГОДДЗЕ			
Ідзе падпіска на 3-і квартал і II паўгоддзе 2007 года.			
ПАДПІСНЫЯ ЦЭНЫ НА ГАЗЕТУ «ЗВЯЗДА» (У РУБЛЯХ, УСТАНОУЛЕНЫ З 01.07.2007 Г.)			
Індэкс	на 1 МЕСЯЦ	на 3 МЕСЯЦЫ	на 6 МЕСЯЦАЎ
63850 (індыўідуальны)	8200	24600	49200
63145 (індыўідуальны льготны, для пенсіянераў, ветэранаў Вялікай Айчыннай вайны)	7850	23550	47100
63858 (ведамасны)	13000	39000	78000
63239 (ведамасны льготны для ўстаноў міністэрстваў культуры, адукацыі і аховы здароўя)	11850	35550	71100
СПАДЗЯЁМСЯ НА ВАШУ ПАДТРЫМКУ, ПАВАЖАННЯ ПАПІСЧЫКІ І РАБОТНІКІ ПАШТОВАЯ СУВЯЗІ.			

2 Чэрвеня 2007 г.
СУБОТА
№ 101 (25966)
Кошт 350 рублёў
ВЫДАЕЦЦА 3 9 ЖНІўНЯ 1917 Г.

ЗВЯЗДА

Б Е Л А Р У С К А Я Г А З Е Т А

Аляксандр ЛУКАШЭНКА:

ПАДТРЫМКА БЕЛАРУСКАГА СПОРТУ ПАВІННА АЖЫЦЦЯЎЛЯЦЦА Ў ВЫГЛЯДЗЕ МАШТАБНЫХ ПРАЕКТАЎ

Падтрымка беларускага спорту не павінна мець хаатычны характар. Яна павінна ажыццяўляцца ў выглядзе маштабных праектаў. Аб гэтым заявіў 1 чэрвеня Прэзідэнт Беларусі Аляксандр Лукашэнка на сустрэчы з трэнерамі і спартсменамі нацыянальнай каманды Рэспублікі Беларусь па мастацкай гімнастыцы.

«Перыяд хаатычнай падтрымкі ўжо завяршыўся. Трэба пераходзіць да маштабных праектаў у гімнастыцы і ва ўсіх відах спорту», — падкрэсліў беларускі лідар.

Аляксандр Лукашэнка азнаёміўся з планами па развіццю сталічнага спартыўнага комплексу «Дынама», на базе якога створаны Рэспубліканскі цэнтр алімпійскай падтрымкі па мастацкай гімнастыцы, а таксама з выкананнем дачыненняў, далёных у час папярэдняга наведвання ў лістападзе 2003 года.

Адна з галоўных задач цэнтру — падрыхтоўка нацыянальнай каманды Рэспублікі Беларусь да паспяховага выступлення на Алімпійскіх гульнях 2008 года ў Пекіне.

У бліжэйшы час у «Дынама» адкрыцца зала для заняткаў фехтаваннем, якая стане базай для падрыхтоўкі членаў нацыянальнай каманды ў гэтым відзе спорту. Будучы рэканструяваны тэнісны корты, пашырыцца лёгкаатлетчны манеж, з'явіцца залы для адзінаборстваў, гаспадары.

Прэзідэнт аглядаў спарткомплекс. Пасля паказальнага выступлення юных гімнасткаў Аляксандр

Удзельнікі народнай студыі «Жар-птушка» цэнтру творчасці дзяцей і моладзі «Ранак» Маскоўскага раёна сталіцы.

У Выхадныя Дні Гарачыня Аслабе

2 чэрвеня гарачыня ў Беларусі аслабе, паведаміла карэспандэнтка БЕЛТА Галюны сіноптык Рэспубліканскага гідрометэаролагічнага Вольга Фядотава.

На большай частцы тэрыторыі краіны пройдуць кароткачасовыя дажджы і прагнымліць навалыніцы. На поўдні рэспублікі магчыма моцная ліўня, месцамі шквалісты ўзмацненне ветру да 15–20 метраў у секунду. Тэмпература паветра ўначы час будзе ў межах 10–17 градусаў цяпла, уздысь — ад 16 да 22 градусаў вышэй за нуль. Па поўдні рэспублікі паветра прагрэецца да 26 градусаў.

У нядзелю, 3 чэрвеня, умоўніць свой уплыў Скандынаўскі антыцыклон. З ростам атмасфернага ціску навалыніцы дажджы перамясцяцца на поўдзень рэспублікі. Пры гэтым тэмпература паветра ўначы час панізіцца да 8–14 градусаў цяпла. У Брэсці і Гомельскай абласцях чакаецца плюс 15–17 градусаў. Уздысь будзе умерана цяпла — ад 19 да 25 градусаў вышэй за нуль.

Першая павітва наступнага тыдня пад уплывам антыцыклону чакаецца ў асноўным без ападкаў. Толькі 4 чэрвеня на паўднёвым захадзе краіны яшчэ магчыма непрацягла дажджы. Тэмпература паветра ўначы ў асноўным складзе 8–14 градусаў цяпла, а ўздысь зноў пацяпле — 21–27 градусаў.

У цэлым чэрвень чакаецца па тэмпературнаму рэжыму на 0,5 градуса вышэйшы за кліматычную норму. А колькасць ападкаў у першым летнім месяцы будзе ў межах 85–90 працэнтаў сярэдніх шматгадовых значэнняў, падкрэсліла спецыяліст.

РАДАСЦЬ ЛІШНЯЙ НЕ БЫВАЕ

У калектыве Нацыянальнага банка краіны была падтрымана ідэя прафсаюзнага камітэта аб правядзенні дабрачыннай акцыі «Падорым радасць дзецям». Для гэтага на працягу некалькіх тыдняў супрацоўнікі ўстаноў рыхтавалі падарункі. Сярод іх былі і цацкі, і настольныя гульні, і кнігі, і альбомы для малевання і многае-многае іншае. У першы дзень лета ўсё сабраное было ўручана навуэнцам Старабарыскаўскай агульнаадукацыйнай санаторнай школы-інтэрната для дзяцей з пачатковымі, малымі і затухаючымі формамі туберкулёзу.

Ул. інф.

Мы з'ядаем 60 тон марожанага ў дзень

Пачынаючы з 22 мая, калі ў краіне ўсталявалася незвычайна для канца вясня спёка, у беларускай сталіцы штодня рэалізуюцца да 60 тон марожанага, што ўдвае перавышае звычайны для гэтай пары года аб'ём спажывання халоднага десерту. Такім чынам «сезон марожанага», які доўжыцца ў Беларусі ўсяго 4–5 месяцаў у год, распачаўся для вытворцаў марожанага надзвычай паспяхова, што не можа іх не радаваць.

Дарчыня, вытворчасцю марожанага ў нашай краіне займаюцца 33 прадпрыемствы рознай формы ўласнасці, якія выпускаюць летася амаль што 29 тысяч тон халоднага десерту. У сталіцу сваю прадукцыю пастаўляюць 20 прадпрыемстваў. У той жа час 60 працэнтаў усяго рэалізуюмага ў Мінску марожанага прыпадае на долю Мінскага холадкамабіната № 2, які застаецца найбуйнейшым у краіне вытворцам гэтага ласунку.

— Штогод мы ўкладваем у мадэрнізацыю нашай вытворчасці ад 2-х да 3-х млрд рублёў і закупам адну-дзве тысячы вытворчых ліній, — расказвае намеснік дырэктара Мінскага холадкамабіната № 2 Ніна Курхарэч. — Так, са з'яўленнем на прадпрыемстве аўтаматычнай лініі кампаніі Tetra Pak наш асартымент папоўніўся новымі відамі марожанага — з'явілася марожанае з напайнічымі крэмамі і карамелі, двухкласнае марожанае з вертыкальным размяшчэннем слабаў, а таксама пямлібр у абалонцы з фруктовага лёду.

Як заўсёды, да новага вясненне-летняга сезону мы падрыхтавалі чарговую навінку. Напрыклад, сёры марожанага «Dolce Vita», якая прадстаўлена сметанковым марожаным з напайнічымі і мармелі, варанай згушчонкай, клубнічных кавалачкаў, кавалачкаў манга і шакладна-арэхавай пасты. Яшчэ адна новая серыя — «Трой» — гэта класічны пямлібр трох відаў у арыгінальных вафельных «факе-лах». З'явілася навінка і сярод пладова-ягадных відаў марожанага — «Вішнёвы сад» у поліпрапіленавай упакоўцы вагой 180 грамаў. Мы заўважылі, што пакупнікам падабаецца тое, што на нашай прадукцыі ўжываецца не аб'ём, а звыклі для ўсіх паказчыкі — вага прадукту ў грамах. Такім чынам мы не падмаваем свайго пакупніка. Заўважылі мы таксама, што і спажыўчы сталі больш адукаваныя, і перад тым, як здзейсніць пакупку, яны ўважліва вывучаюць усе інфармацыю аб ігрэдэнтах. Гэта нас вельмі радуе. Толькі марожанае зробленае з натуральных прадуктаў (свежага малака, сметанковага масла, натуральных кавава-прадуктаў), утрымлівае фермент задавальнення L-трыптафан. Калі вертацца дадзеным, то L-трыптафан не толькі спакоевае нервовую сістэму і змяняе ўздзеянне стрэсу, але і дапамагае чалавеку змагацца з бяссонніцай. І толькі ў малочных тлушчавых змяшчалася поліненасычанае тлуства амінакіслоты, якія не сінтэзуюцца ў арганізме чалавека і з'яўляюцца незаменимымі для дзіцячага арганізма, які расце.

Пасля слоў загадчыцы аддзялення гігіены харчавання Рэспубліканскага цэнтру гігіены, эпідэміялогіі і грамадскага здароўя Анжэлы Скурановіч, пры вытворчасці марожанага не магчыма ўвогуле абысціся без харчовых дабавак, напрыклад, без тых жа стабілізатараў, дзякуючы якім марожанае можа «трымаць» сваю форму. Роз-

РОЗГАЛАС АПОШНЯЯ ІНФАРМАЦЫЯ СУТАК

УВОДЗЯЦЦА АБМЕЖАВАННІ НА РУХ ТРАНСПОРТУ ПА АЎТАМАГІСТРАЛЯХ

У Беларусі з 1 чэрвеня ўводзяцца абмежаванні на рух велікагрузнага транспарту па аўтамагістралях з асфальтабетонным пакрыццём, паведаміла карэспандэнтка БЕЛТА ў дэпартаменце «Белаўтадар» Міністэрства транспарту і камунікацый.

Паводле слоў спецыялістаў, згодна з пастановай Мінітранса нумар 13 ад 13 сакавіка 2007 года з 1 чэрвеня і да канца лета ў дзённы час сутак (з 10.00 да 22.00) пры тэмпературы паветра вышэй за 25 градусаў абмяжоўваецца рух транспартных сродкаў з нагруквай на адзіночную вось больш як 6 тон па рэспубліканскіх аўтамабільных дарогах з асфальтабетонным пакрыццём. Рух названага транспарту дазволены ўначы час з 22.00 да 10.00. Часавыя абмежаванні не датычацца перавозак пасажыраў, хуткаспавальных грузаў, жывых жывёл і звязаных з прадхіленнем або ліквідацыяй надзвычайных сітуацый.

На аўтамабільных дарогах ужо ўстаноўлены часовыя дарожныя знакі для транспартных сродкаў, якія трапляюць пад абмежаванні, вызначаныя пляцкай і месцы адстою. «За пашкоджанне дарог, выкліканае рухам з парушэннем абмежаванняў, вiнаватая будучы прыцягвацца да адказнасці ў адпаведнасці з заканадаўствам Рэспублікі Беларусь», — сказалі спецыялісты.

АЛЕЯ... ЦВЯРОЗАСЦІ

У знакамітай вёсцы Мосар Глыбоцкага раёна ствараецца алея цвярозасці.

Гэта цікавы праект ажыццявіцца, дзякуючы намаганням мясцовага 81-гадовага ксяндза Езаса Булькі — лаўрэата прэміі «За духоўнае адраджэнне», які ў свой час стварыў першы ў Беларусі музей цвярозасці. На алеі будуць выкладзены камяні з інфармацыяй аб шкодзе п'янства, госяц ўнікальнага рэлігійна-музейнага комплексу змогуць наведваць безалкагольныме кафе.

«БЕЛНАФТАХІМ» УЗНАЧАЛІЎ УЛАДЗІМІР ВОЛКАЎ

Выканаючым абавязкі старшын канцэрна «Белнафтахім» назначаны намеснік старшын канцэрна Уладзімір Волкаў.

Адпаведнае рашэнне змяшчаецца ў пастанове Савета Міністраў Беларусі, паведамліла БЕЛТА ў канцэрне «Белнафтахім».

ДА БЯДЫ БЫЛО ПАЎКРОКУ...

Сенненская пракуратура ўзбудзіла крымінальную справу па факту разбурэння дзіцячай горкі ў парку «Імя трох Героі», у выніку чаго была паранена вучанца другога класа.

Як паведамліла «Звязда» ў прэс-службе УУС Віцебскага аблвыканкама, дзіцячына забавлялася на горцы, і раптам адна з секцыяў канструкцыі ўпала. Які высветлілася, раней невядомы адвінчы балты змацавання канструкцыі.

ГАЗОНАКАСІЛКА-ЗАБОЙЦА

Няшчасны выпадак пры выкарыстанні тэхнікі, ахвярай якога стаў высювец, адбыўся ў Брэсцкай вобласці.

Паводле даных адрэсена інфармацыі і грамадскіх сувязяў УУС Брэсцкага аблвыканкама, бядз здарылася ў вёсцы Чэрні. Тут 44-гадовае мужчына прыводзіў у парадка двор дома, калі нечакана электрычная газонакасілка, з якой ён працаваў, смяротна траўмавала яго токам. Пракуратура праводзіць праверку.

НЯЎДАЛЬЯ ДАСЛЕДЫ

Вопыты з хімізактывамі, якія праводзіў 21-гадовы студэнт 3-га курса сталічнай ВНУ, сталі прычынай выхуў ў кватэры дома па вуліцы Магілёўскай у Мінску. Як паведамліла карэспандэнтка БЕЛТА ў ГУУС Мінгарвыканкама, здарэнне адбылося 31 мая.

Студэнт дастаўлены са шматлікімі асколкамі раненнямі абодвух кісяў рук, правай ступы і сцягна ў бальніцу. У кватэры пашкоджаны шкло і прадметы мэблі. Следчыя канфіскавалі камп'ютар, хімічныя рэактывы і абсталяванне, а таксама сшытак з запісамі па выбару петадр.

ДАРОГА ДЛЯ... ЖАБ

Жабы ў масавым парадку цяпер могуць спакойна пераадоляваць аўтадары «Мінск — Віцебск» і Лепельскага раёна, дзе на тэрыторыі Бярэзінскага дзяржаўнага біясфернага запаведніка, для іх зроблі спецыяльныя пераходы — адзіны ў краінах СНД. Траса падзяляе запаведнік на дзве часткі.

Паводле слоў намесніка генеральнага дырэктара Бярэзінскага запаведніка па навукова-даследчай працы Валерыя Іўковіча, біёлага, балотазнаўцы, дарога з інтэнсіўным рухам аўтамабіляў знаходзіцца ярка на шляху міграцыі жаб і іншых земнаводных на нераставанне. У гэтым раёне жывуць 7 з 12 відаў амфібіяў. І калі раней у шлюбны перыяд гінула да паловы жаб, у ліку якіх і чаротавыя — самая радкая ў Беларусі, зараз гінуць адзінкі. Для гэтага пад аўтадары былі пракладзены пяць спецыяльных труб на адлегласці каля 60 метраў адна ад другой. Каб амфібіі заходзілі менавіта ў гэтыя пераходы, на іх шлях зроблена спецыяльная бетонная агароджа. Унікальны праект распрацаваны і рэалізаваны сумесна з Інстытутам залогіі Нацыянальнай акадэміі навук, актывістамі грамадскасці — у прыватнасці арганізацыі «Ахова птушак Бацькаўшчыны». Добра, што нашы будаўнічы аўтадарог не пашкоджаць 60 мільёнаў рублёў на стварэнне дарогі для жаб. Больш за тое, на трасе ўсталяваны новыя спецыяльныя дарожныя знакі для аўтамабілістаў «Асцярожна, амфібіі».

КУП «МИНСКИЙ ГОРОДСКОЙ ЦЕНТР НЕДВИЖИМОСТИ» ПРОДАЕТ ЭЛИТНЫЙ ДВУХЭТАЖНЫЙ СБЛОКОВАННЫЙ КОТТЕДЖ (ЖИЛОЙ ДОМ)

с цокольным этажом і тэрасой по ул. Парниковая, в экологически чистом районе города, год постройки — 2003.

Общая площадь — 277 кв.м, жилая площадь — 180,3 кв.м. Отделка по авторскому проекту, современная итальянская мебель, камин из натурального камня, 3 санузла, газовая котельная, теплые полы, сигнализация, ландшафтный дизайн, артезианская скважина, рядом лес. Земельный участок 6 соток огорожен забором из газосиликатных блоков.

Более подробную информацию можно получить на сайте www.mgcn.by или по телефону (017) 227-48-36, (029) 613-73-13.

У Доме-музеі Якуба Коласа ў Мінску адбылася прэзентацыя першага тома 20-томнага збору твораў народнага песняра. Прадставіў гэтае выданне адказна за яго выхад член-карэспандэнт Акадэміі навук Беларусі, прафесар, доктар філалагічных навук Міхась Мушышкін. Выйшаў том у выдавецтве «Акадэмічная кніга». Некаторыя вершы з прэзентацыянага выдання выйду гонар працяглае маюладшаму сыну Якуба Коласа Міхасю Канстанцінавічу МІЦКЕВІЧУ (на фота).

ЦІ КУПАЦЬ ЧЭРАП ЗА \$100 МІЛЬЁНАЎ?

Самы высокааплачаны брытанскі мастак сучаснасці Дэміен Херст прадасць за \$100 мільёнаў сваю навішнюю работу — плацінны чэрап у натуральную велічыню, усеныя 8601 брытанскай агульнай вагой 1106,18 карата.

3 3 чэрвеня па 7 ліпеня гэтага года экспанат будзе выстаўлены ў лонданскай галерэі White Cube. Работа пад назвай «Ібо зноў ёсць любовь к Богу» (радок з Першага паслання Іаана) абшлася самаму мастаку прыкладна ў \$20 мільёнаў. Херст, лаўрэат Тэрнераўскай прэміі 1995 года, у 2004-м прадаў адну са сваіх вядомых работ — запуюнены фармалінам акварыум з акулай — за \$12 мільёнаў. Гэта здзелка з'яўляецца рэкорднай для мастакоў, якія зарадак жывуць.

Еўра-2008

Узяць рэванш і ачкі

Сёння а 21-й гадзіне на сталічным стадыёне «Дынама» нацыянальная зборная нашай краіны правядзе адборачны матч да чэмпіянату Еўропы з балгарамі. Для абедзвюх каманд гэты сустрэча стане часам існай: падначаленыя Станіміра Стойлава і Юрыя Пунтуса адпаведна займаюць трэціе і чацвёртае месцы ў кваліфікацыйнай групе «А», і менавіта ў гэту сустрэчу стане зразумела, хто выбывае з барацьбы за выхад у фінальны турнір Еўра-2008.

Са зборнай Балгарыі беларусы сустракаліся аднойчы: у таварыскіх матчах, які адбыліся ў Сафіі ў сакавіку 2000 года, нашы футбалісты ўступілі — 1:4. Нашу каманду тады ўзначальваў Сяргей Бароўскі, а з ігракоў сённяшняй «нацыяналі» выступаў Сяргей Штанок. Сёлетня нашы футбалісты могуць не толькі ўзяць рэванш за паражэнне сямігадовай даўніны, але і зарабіць ачкі. Якія шанцы на перамогу? Сусветны рэйтынг сапернікаў не на карысць нашай каманды: балгары — 36-я, а беларусы — 64-я. Своеасаблівае ўмоўнае параўнанне сіл магчыма зрабіць, угадаўшы вынікі мінулых матчаў: Румынія—Балгарыя — 2:2, Румынія—Беларусь — 3:1, Балгарыя—Славенія — 3:0, Беларусь—Славенія — 4:2, Балгарыя—Галандыя — 1:1, Галандыя—Беларусь — 3:0, Люксембург—Балгарыя — 0:1, Люксембург—Беларусь — 1:2, Балгарыя—Албанія — 0:0, Беларусь—Албанія — 2:2. Статыстыка забітых мячоў на карысць нашай зборнай — 9:7, але па колькасці прапушчаных галоў з вялікім адрывам лідзіруюць балгары — 3:11. Аднак будзем спадзявацца на лепшае: статус гаспадароў поля, фактар «12-га іграка», галядерскія якасці нашых нападчынаў і удачу на баку беларускіх ахвінчакі вароты.

Футбаліст уладзівастоўскай каманды «Луч-Энергі» Сяргей ШТАНОК (на фота) — адзін з складзе сённяшняй зборнай Беларусі па футболе, што ўжо сустракаўся на полі з балгарамі. Нягледзячы на паражэнне адказаў на некалькі пытанні карэспандэнта «Звязды».

Што ўгадаеш аб тым падымку ў Сафіі?

— Шчыра кажучы, я б вельмі хацеў аб ім забыць: мы тады прайгралі.

Можа правесці паралель паміж балгарскай камандай сённяшняга ўзору і зборнай-2000?

— (Задумваецца.) Цяжка сказаць, бо ўжо столькі часу прайшло! Галоўнае, што зборная Балгарыі завалава сапідны ўзровень, у ёй ёсць лідары, якія могуць павесці каманду наперад.

Якія шанцы на перамогу нашай каманды?

— Не хачу бы рабіць прагнозы. Будзем прыкладваць усе намаганні, каб перамагчы.

Тады пагарым аб іншым прагнозе — надвор'я. На дзень матча сіноптык абяцае дождж. Лычы, гэта вельмі паўплывае на вынік сустрэчы?

— Якасць газона на цэнтральным стадыёне такая, што пры дажджы ён становіцца мяккім. А ад гэтага ігракі хутка стамляюцца. Зніжаецца хуткасць. Лейей не было б дажджы.

Дзякуй загутарку! Паспеаў табе і нашай камандзе ў матчах з балгарамі.

МІЛІЦЫЯНЕРЫ — ВЫХАВАНЦАМ ПРЫТУЛКУ

У Дзень абароны дзяцей супрацоўнікі РАУС Кастрычніцкага раёна Віцебска наладзілі святы ў Дзіцячым сацыяльным прытулку, што дзейнічае ў вёсцы Бялынавічы Віцебскага раёна.

Тут выхоўваюцца 18 дзяцей ва ўзросце ад 4-х да 14 гадоў. Міліцыянеры купілі сям'яры розныя падарункі як асобна кожнаму дзіцяці, так і ўсім разам. Падарылі мячы, дзіцячыя настольныя гульні, флікеры, цукеркі і г.д. З дому прывезлі кніжкі. Выхаванцы ў сваю чаргу ў адказ на дарбрыню чыталі вершы, спявалі. Калектыву РАУС вырашыў узяць шэфства над прытулкам.

Аляксандр ПУКШАНСКІ.

ISSN 1990 - 763X

0 7 1 0 1 >

9 771990 763008

РАДАСЦЬ ЛІШНЯЙ НЕ БЫВАЕ

У калектыве Нацыянальнага банка краіны была падтрымана ідэя прафсаюзнага камітэта аб правядзенні дабрачыннай акцыі «Падорым радасць дзецям». Для гэтага на працягу некалькіх тыдняў супрацоўнікі ўстаноў рыхтавалі падарункі. Сярод іх былі і цацкі, і настольныя гульні, і кнігі, і альбомы для малевання і многае-многае іншае. У першы дзень лета ўсё сабраное было ўручана навуэнцам Старабарыскаўскай агульнаадукацыйнай санаторнай школы-інтэрната для дзяцей з пачатковымі, малымі і затухаючымі формамі туберкулёзу.

Ул. інф.

«Прамая лінія»

ПРАЦА, ПРАВЫ, БЯСПЕКА

Контракты, водпускі, умовы працы, асаблівае работні жэнчын і інвалідаў, іншыя нюансы працоўнага заканадаўства, а таксама бяспека на вытворчасці. Няма сумненняў, што гэтыя пытанні хваляюць многіх грамадзян нашай краіны, і ў тым ліку — жыхароў рэгіёнаў. З улікам гэтага рэдакцыя газеты «Звязда», Дэпартамент дзяржаўнай інспекцыі працы Міністэрства працы, а таксама Магілёўскае абласное ўпраўленне дзяржаўнай інспекцыі працы ладзіць новую сумесную акцыю — выяўню «прамую лінію».

Такім чынам, да увагі жыхароў Магілёўшчыны! Наша «прамая лінія» прайдзе 15 чэрвеня з 11 да 13 гадзін па магілёўскім нумары (8-0222) 32-48-08. Апроч таго, можаце задаваць свае папярэднія пытанні па мінскім нумары (8-017) 287-17-57.

ХРОНІКА АПОШНІХ ПДЗЕЙ

БУШ ХОЧА МІРЫЦЦА?

Прэзідэнт ЗША запрасіў прэзідэнта Расіі на прымірнічыя перагаворы ў радавы маёнтак у штаце Мэн. Пра гэта стала вядома пасля таго, як Уладзімір Пуцін заявіў, што адказам на разгортванне ПІА ў Еўропе быў запуск ракеты РС-24 з раздзяляльнай боегаюлкай.

АДЗІН ДЗЕНЬ

Прэзідэнт Украіны Віктар Юшчанка яшчэ на адзін дзень — 1 чэрвеня — прыпыніў дзеянне свайго указу аб роспуску Вярхоўнай Рады краіны.

КУП «МИНСКИЙ ГОРОДСКОЙ ЦЕНТР НЕДВИЖИМОСТИ» ПРОДАЕТ ЭЛИТНЫЙ ДВУХЭТАЖНЫЙ СБЛОКОВАННЫЙ КОТТЕДЖ (ЖИЛОЙ ДОМ)

с цокольным этажом і тэрасой по ул. Парниковая, в экологически чистом районе города, год постройки — 2003.

Общая площадь — 277 кв.м, жилая площадь — 180,3 кв.м. Отделка по авторскому проекту, современная итальянская мебель, камин из натурального камня, 3 санузла, газовая котельная, теплые полы, сигнализация, ландшафтный дизайн, артезианская скважина, рядом лес. Земельный участок 6 соток огорожен забором из газосиликатных блоков.

Более подробную информацию можно получить на сайте www.mgcn.by или по телефону (017) 227-48-36, (029) 613-73-13.

ДАЛОЎ, РАСКОША!

Партыя «Справядлівае Расіі» прапаноўвае ўвесці падатак на раскошы.

Заканпраект з папраўкамі ў Падатковы кодэкс партыі ўнясе ў Дзярждуму Расіі на наступным тыдні. Дакумент павінен канкрэтызаваць з прапановай Мінфіна аб новым падатку на нерухомасць. Пад раскошай аўтары законапраекта разумеюць дамы, кватэры, зямельныя ўчасткі, даражышныя за 15 мільёнаў рублёў (прыкладна \$580 тыс.), таксама аўтамабілі, яхты, верталёты, катэры коштам звыш 2 мільёнаў (каля \$80 тыс.) і прадметы мастацтва, даражышныя за 300 тысяч рублёў. Гэта ўжо не першая спроба «Справядлівай Расіі» абласці заможных расіянаў дадатковым падаткам. Аднак урад даў на яго

Доктар адкажа

Ёсць пытанні? Тэлефануйце...

На наступным тыдні дзякуючы на «гарачай» тэлефоннай лініі Міністэрства аховы здароўя (222-70-80) будзе:

4 чэрвеня — галоўны ўрач 30-й мінскай гарадской паліклінікі Людміла Івануна ЦЯРЭЎЏЦЕВА.

5 чэрвеня — галоўны ўрач Мінскага гарадскога цэнтра рэабілітацыі дзяцей з псіханеўралогічнымі захворваннямі Аляксандр Мікалаевіч ЯКАУЛЕУ.

6 чэрвеня — галоўны ўрач 13-й дзіцячай паліклінікі г. Мінска Наталія Васільеўна ГАГАНОВА.

7 чэрвеня — галоўны ўрач 10-й сталічнай клінічнай балныцы Аляксандр Васільевіч БАЛАКІРАУ.

8 чэрвеня — галоўны ўрач 13-й мінскай гарадской паліклінікі Людміла Мікалаеўна БАРАУЛЯ.

У графіку магчымыя змяненні.

НАДАЦЬ ПРАБЛЕМАМ АРХІТЭКТУРЫ СТАТУС ДЗЯРЖАЎНАЙ ПАЛІТЫКІ

Учора ў будынку Нацыянальнай бібліятэкі адкрыўся чарговы, XIX з'езд Беларускага саюза архітэктараў. Акрамя айчынных доўдзідаў, на яго былі запрошаны архітэктары з блізкага і далёкага замежжа. Спецыяльна да з'езда была падрыхтавана выстава сучасных праектаў і пабудов архітэктараў нашай краіны.

Саюз архітэктараў Беларусі быў заснаваны яшчэ ў 1935 годзе. Сёння ён з'яўляецца адным з буйнейшых творчых аб'яднанняў, якое аказвае істотны ўплыў на горадабудаўніцтва і архітэктурную краіну.

Саюз налічвае 911 членаў, у яго склад уваходзяць 6 абласных арганізацый і Мінская гарадская. З'езд пачаўся са справаздачнага выступлення старшыні БСА Аляксандра Корбуты, у якім ён расказаў прысутным аб дзейнасці Саюза на працягу апошніх 4 гадоў. «За гэты гады мы выпрацавалі такі стыль работы, пры якім дакладна і своечасова арганізаванымі структурамі і апаратам БСА планавалася, і што самае галоўнае, рэалізавалася прадугледжаная уставам дзейнасць», — адзначыў Аляксандр Іосіфавіч. Мы імкнуліся працаваць па прынцыпу «сказаў—зрабіў».

Сярод пытанняў, якія паўсталі перад архітэктарамі краіны сёння, старшыня назваў некалькі самых значных. «Безумоўна, важным для нас быў і застаецца ўдзел у падрыхтоўцы і выданні дзяржаўных дакументаў па архітэктурі і горадабудаўніцтве, па аўтарскіх правах архітэктараў, па выкараненню з устойлівай практыкі неабгрунтаваных патрабаванняў чыноўнікаў, у тым ліку і ў органах архітэктурі і горадабудаўніцтва, пры ўзгаданні праектна-каштаровай дакументацыі, па спрашчэнню гэтых працэсаў і скарачэнню інвестыцыйнага цыкла ў будаўніцтве ў цэлым,

Інга МІНДАЛЁВА.

Рыбам спірт шкодны...

Прычынай гібелі рыбы ў возеры вёскі Пірэвічы Жлобінскага раёна сталі адходы вытворчасці спіртзавода КСУП «Пірэвічы». Яны трапілі ў вадаёмі ў выніку перапоўненасці ёмістасцяў для збору адходаў, наведанні начальнік абласной інспекцыі аховы жывёльнага і расліннага свету Вячаслаў Роголь.

Дачыненне вытворчасці да гібелі больш як 400 карасёў пацвярджаюць лабараторныя вынікі аналізу вады і рыбы, якая загінула. Паводле папярэдніх падлікаў, сумо ўрону, якую неабходна будзе вярнуць КСУП «Пірэвічы», складае каля Br80 млн. Цяпер матэрыялы ад вынікаў праверкі накіраваны ў Рэспубліканскую інспекцыю аховы жывёльнага і расліннага свету.

Алена САФРОНАВА, БЕЛТА.

МАГІЛЁўШчыНА ТУРЫСТЫЧНАЯ: СЛАВУТАСЦІ І АДПАЧЫНАК

У Магілёве прайшла турыстычная выстава-кірмаш «Прыдняпроўе-2007». У ёй бралі ўдзел турфірмы, раёны і гарадскія вобласці. Такое мерапрыемства арганізавана ў Магілёве другі раз, і сёлета пашырылася і географія, і колькасць удзельнікаў. На выставе прысутнічалі госці з Расіі, Украіны, Малдовы і Польшчы. Магілёўшчына прадманастрала свой патэнцыял у сферы турызму.

— Пайшоў працэс з глыбіні, — пракаментаваў намеснік старшыні Магілёўскага аблвыканкама Анатоль Глаз. — Сёння нават у аддаленых сельскіх раёнах ёсць што цікавага паглядзець і можна добра адпачыць. Трэба толькі дастойна прадставіць тое, што мы маем!

Што ж сёння прапануюць турыстам сельскія раёны Магілёўшчыны?

Дрыбінскі раён рэкламуе сядаібу «Рыбачкі падворка». Яна знаходзіцца ў паўсотні кіламетраў ад абласнога цэнтра, на беразе возера паблізу вёскі Кароўчына. Гаспадар падворка Уладзімір Чорненні абяцае гасцям выдатную рыбку. У возеры водазідца шупалкі, карпы, карасі і плоткі. Можна таксама на месцы вэндзіць рыбу і гатаваць юшку. Дзень рыбалкі каштуе 10 тысяч рублёў. Столькі ж рыбку абыдзеца і начлег у бунгала.

Кіраўскі раён прадставіць на выставе фермерскую гаспадарку Т. Мелінічэн у вёсцы Лешчанка Паўлавіцкага сельсавета. Гаспадыня — мясцовае жыхарка, а незвычайнае для сваіх мясцін прозвішча мае, таму што пайшла замуж за маладванца. Яна прапануе рыбку на пяці зарыбленых сажалках агульнай плошчай у два гектары. Акрамя гэтага, на тэрыторыі гаспадаркі ёсць лазня «па-чорнаму», дом мёду і фітабар. Можна таксама гуляць у тэніс, катацца на конях (ёсць брычка), набіць свежыя вясковыя харчы. Кошт па дамоўленасці,

але на выставе паведамілі, што ён прыблізна складае 30 тысяч рублёў за дзень з харчаваннем.

У **Бабруйскім раёне** ў пасёлку Леніна ёсць сядаіба «Ізабэла». Там у маляўнічым месцы стаіць трохпавярховы асабняк, які быў пабудаваны на падмурку старажытнага дома з маёнтка княскага роду Ізабэла. Адсюль і назва сядаібы. У асабняку сем пакояў на пяці паверхавых астабяланых сучаснай сантэхнікай. Гэта, калі шчыра, пакуль яшчэ рэдкасць для аграсядзіб: часта там могуць прапанаваць толькі «камфартальную» прыбыральню на вуліцы.

Карыстаюцца папулярнасцю ў магілёўчан сядаібы для адпачынку ў **Магілёўскім раёне** — блізка і зручна. У вёсцы Гаі ў гаспадарчых Ігара Ісаева гасцям пакажуць уласны міні-заасад і запрасяць пакаціцца на конях. Для дзяцей тут распрацавана шпуг-праграма, таму ў Гаі часта ездзяць групы школьнікаў на розныя святы.

У **Беларускі падворка** ў Сафіюцы — гэта прыгожая вясковая хата, выкананая ў этнастылі, з лазняй і сажалкай для купання. Гаспадыня Любоў Святлова круглы год прымае гасцей. Адпачынак у 15 тысяч рублёў у суткі, калі кампанія едзе на пікік — прыкладна 50 тысяч, лазня — 4 тысячы з чалавека.

У **Глускім раёне** ў аграгарадку Заеліца таксама з'явілася свая этнасядаіба. Домік для гасцей на два чалавекі абыдзеца ад 10 тысяч рублёў у суткі, домік рыбака на 5 чалавек каля сажалкаў — ад 15 тысяч.

Дарчы, большасць гаспадароў аб'ектаў аграэкатурызму не выступаюць цвёрдымі цэн. Кошт мяняецца ў залежнасці ад паслуг, якія заказвае кліент.

Адрасы і тэлефоны аграсядзіб можна дэдацца ў аддзелах спорту і турызму райвыканкамаў.

Звязда-90: адваротны адлік

Віктар Марахін з'яўляецца намеснікам старшыні Камісіі па бюджэту, фінансах і падатковай палітыцы Палаты прадаўнікоў Нацыянальнага сходу. У апошнія месяцы чытачы нашай газеты маглі пазнаёміцца з пазіцыямі парламентарыя наконт беларуска-расійскіх эканамічных дачыненняў. У першую чаргу ў энергетычнай галіне. Сёння ж Віктар Марахін гаворыць пра сваё стаўленне да газеты:

— Газета дае аператыўную інфармацыю. Не праз тыдзень паведамляе, што адбылося ўчора. Шмат інфармацыі з'яўляецца адносна пытанню, якія ў першую чаргу хваляюць людзей. Тая ж энергетыка, наконт якой мы часта з вамаі гутарылі, была пытаннем, якое датычылася кожнага жыхара нашай рэспублікі. Бо і эканоміка ў цэлым, і кожны жыхар адчуваюць уплыў цэнаў на газ і нафту.

Газета — беларускамоўная, і яна не мае забіць беларускую мову. І хоць яна на нацыянальнасці рускі, я нарадзіўся і жыву ў Беларусі. Таму беларус-

кую мову лічу роднай. І мне прыемна чытаць матэрыялы на роднай беларускай мове.

Як парламентарыю мне хочацца бачыць у газеце больш матэрыялаў, якія знаёмяць з пазіцыямі дэпутатаў. І не невялікіх апытанняў, а грунтоўных інтэр'ю... Памятаю, падчас адной з мінулых выбарчых кампаній у «Звяздзе» былі дзюксіі паміж даверанымі асобамі Уладзіміра Ганчарыка і дзеючага Прэзідэнта Беларусі, у якіх удзельнічаў і я. Была палеміка, мы адстойвалі свае пазіцыі. Думая, трэба больш такіх вострых матэрыялаў. Бо калі існуе крытыка, то яна не дае грамадству застоівацца, з'яўляецца стымулам для руху наперад.

Сяргей КУЗНЯЦОЎ.

«Супер-8» ужо не ездзіць...

«Супер-8», самы папулярны атракціён Мінска, больш працаваць не будзе. У парку культуры і адпачынку імя Чалюскінцаў, дзе размяшчалася любімая забава, хутка пачнуцца работы па яе дэмантажу. Каб пакаціцца на «Супер-8», людзі прыязджалі з усіх мясцін краіны, а гадоў дваццаць таму праехацца на ім лічылася шыкам. Маўляў, і ў савецкай краіне ёсць свае «амерыканскія горкі». Дарэчы, у Амерыцы завава такога кітапту маюць назву «рускіх горак».

Некаторым будзе не хапаць «Супер-8», але рашэнне аб яго закрыцці выслела. Прайшло амаль 34 гады з часу першага спуску па віражах. Але, паводле слоў дырэктара УП «Гарадскія паркі Мінск-зелябуд» Аляксандра Лісоўскага, спыненне работы не звязана з патрабаваннямі да тэхнікі бяспекі. «Рашэнне аб закрыцці было прынята на падставе неаднаразовых скаргаў наведвальнікаў парку і Батанічнага саду на павышаны ўзровень шуму, — паведаміў ён. — Аматыры экстрэмальных атракціёнаў няжалі не засмучаюцца, таму што ўжо зарадз пастанулі заняці ад інвестараў на ўсталяванне на гэтым жа месцы атракціёна, які таксама будзе падобны на «амерыканскія горкі».

Дарэчы, у парку Чалюскінцаў працуюе яшчэ адзін «ветэран» савецкай індустрыі паркавых атракціёнаў — «Кола агляду», якому споўнілася 18 гадоў. Аднак, нягледзячы на пачэсны тэрмін службы, наведвальнікі нараканнаў на работу «нортавага круга» не дасылаюць. Дарэчы, паводле інфармацыі Аляксандра Лісоўскага, трыццаць працэнтаў атракціёнаў, якія на-

НА КРЫМСКІМ УЗЬБЯРЭЖЖЫ ДЛЯ ЗРУЧНАСЦІ АДПАЧЫВАЮЧЫХ АДКРЫТА СЕМ ПЕРАСОЎНЫХ ЧЫГУНАЧНЫХ КАС

Улічваючы папулярнасць крымскага накірунку летніх падарожжаў, «Укралізізныця» адкрыла на ўзбярэжжы сем перасоўных кас, паведамілі ў прэс-службе кампаніі.

Такія чыгуначныя касы ўжо працуюць у Феадосіі, Керчы, Еўпаторыі, Алушці і Ялце. Бліжэйшым часам падобная каса з'явіцца і ў Севастопалі. Пры гэтым для зручнасці адпачываючых, якія вырашылі прасвецці летні адпачынак на Крымскім узбярэжжы, у выпадку неабходнасці ўкраінскія чыгуначнікі змогуць адчыніць яшчэ і дадатковыя касы, адзначылі ў «Укралізізныця».

Усяго па Украіне будзе адкрыта 208 дадатковых кас для афармлення пражызных дакументаў на прыгарадных і цягнікі далёкага накіравання. У тым ліку 16 дадатковых кас будуць дзейнічаць на Данецкай чыгуначці, 40 — на Адэскай, 17 — на Паўднёвай, 82 — на Паўднёва-Заходняй, 53 — на Прыдняпроўскай, з іх сем — у Крыме.

Кар. БЕЛТА.

Да юбілею «Звязды» засталася 68 дзён

Сяргей КУЗНЯЦОЎ.

ЯК ПРАВЯДУЦЬ ЛЕТА ВЯДОМЫЯ БЕЛАРУСЫ?

Георгій КАЛДУН, слявак:

— Летам у мяне асноўныя задачы — як смясціць адпачынак, працу ў летніку, на радзье, выступленні і падрыхтоўку да «Славянскага базару ў Віцебску», пры тым пастарача не захварэць і нікога не падвесці. Літаральна ўчора ўзнікла вар'яцкая ідэя — знайсці 5—6 дзён і злятаць у Крым на самалеце, каб эканоміць час, і проста паваліцца на пляжы... Хацелася б адключыцца ад усяго на тыдзень (думаю, за гэты перыяд нічога страшнага не здарыцца) і займацца толькі тым, што загараць, купацца і спаць. Больш нічога зараз не хочацца, як толькі аднавіць сілы. Работы вельмі многа, але гэта ўсё ж прыемная стомленасць, бо я ў канчатковым выніку працую на сябе, і гэта дасць пэўныя, спадысяю, станоўчыя вынікі.

Алеса ТУРАВА, чэмпіёнка Еўропы ў бегу пераходзіма:

— Мы з сястрой (Рыта — чэмпіёнка Еўропы па спартыўнай хадзьбе на 20 км) усё малярні з'ездзілі ў Нарвегію, але няспраме атрымаваліся, бо спартсменам адпачынаць няма калі (*усміхаецца*) — трэніроўкі, спабортніцтва. Магчыма, у канцы сезона выберася кудысьці. Летам жа мы будзем рытывацца да чэмпіяната свету ў японскай Осацы. Ён пройдзе ў жніўні.

Аня ШАРКУНОВА, слявачка:

— У мяне ўсё лета распісана да жніўня. У ліпені, напрыклад, рыхтуемся да «Славянскага базару ў Віцебску» — нават калі будзем выступаць толькі ў адным зборным канцэрте, усё адно правядзем там цэлы тыдзень. У чэрвені ў мяне заста-

лося яшчэ два дзяржэжэамены, я кравэз сёлета заканчваю педу-ніверсітэт імя М. Танка, 27-га — уручэнне дыпломаў, і, здаецца, 25 жніўня трэба ўжо з'явіцца на работу. (Нагадаем, Аню ў БДПУ рэзьмеркавалі ў родны Пінск, прычым не выкладчыкам музыкі, а па другой спецыяльнасці — сацыяльным педагогам. — **Аўт.**) На жнівень, праўда, я прасіла ніякай канцэртнай працы не браць — хачу хоць крыху адпачыць, з'ездзіць на мора. Але гэта дакладна не Крым, куды-небудзь далей... Думаю, лета будзе насычаным, а гэта — самае галоўнае.

Наталля НЕМАГА, вядучая праграмы «Наша раница» на АНТ:

— Я ўжо адпачывала, засталася толькі палова водпуску, і на што я ў летніку, пакуль што не вырашыла. У бліжэйшых планах — працоўныя будні, работа і работа. Магчыма, паеду ў Крым, на тыдзень або дзён на дзесяць, дзесяці ў ліпені. Планую Судак — вельмі люблю там быць, прыязджаю ўжо некалькі гадоў запар і кожны раз адкрываю для сябе штосьці новае. Чаму не люблю замежны адпачынак — абмежаваны выбар гатэльяў, і калі аднойчы там пабываў, то ў другі раз ужо неўжава. Акрамя таго, у чужой краіне і з чужой мовай адчуваеш сябе неабароненым, а Крым такі прывычны з дзяцінства... Тым больш, мы ездзім звычайна вялікай кампаніяй на машыне — мая сяброўка з сям'ёй. Праздваем праз Кіеў, дзе таксама можна шмат што паглядзець. Літаральна дзямі якра абаварвалі гэта варыянт. Ну і ў самым Крыме адпачынаць актыўна: пешыя прагулкі, мора, горы. Я ўвогуле лёгкі на пад'ём чалавек, магу сарвацца і паехаць, напрыклад, у марскі круізі — гэта мая мара.

Вольга БАРАБАНШЧЫКАВА, трэнер Беларускай тэніснай асацыяцыі, тэлеведучая Першага нацыянальнага, слявачка:

— На гэта лета ў мяне шмат планаў. Буду трэніраваць сваіх дзячынчак на зборах, сляваць, вясці праграму і, канешне ж, буду адпачываць, але толькі ў вольны ад працы час. Вельмі хачу паехаць у Дамінікану. Там была мая сяброўка і шмат цікавага расказвала. Даўно мару трапіць у Тыбет.

Ганна ХІТРЫК, актрыса тэатра імя Янкі Купалы:

— Адпачынаю ў нас усяго месяц. Варта яго прасвецці з карысцю не толькі для сябе, але і для іншых. Мы з гуртом «Дзеці дзяцей» рыхтуемся паехаць у Бразілію, да сяброў. Там нас чакаюць канцэрты. Публіка — беларусы, якія цяпер жывуць у Германіі, а таксама тыя, хто прыхаў з Расіі і Украіны. Яшчэ ў Вільнюс збіраемся паехаць. Альбомы новай рыхтум, пішам песні. Але пакуль што трэба яшчэ шмат зрабіць у тэатры. Лета ад працы не вызваліа. Да канца чэрвеня ў тэатры рыхтуецца выпуск спектакля «Сны аб Беларусі» паводле Купалы і Караткевіча, дзе я таксама занята. А напрыканцы ліпеня хочам выпусціць яшчэ антрэпрызны спектакль разам з немцамі. Канешне, я люблю падарожнічаць і пастараюся сумясціць сваё жаданне з творчай неабходнасцю, тым больш што з «дзецьмі» ездзіць прыемна — мы сябры і аднадумцы, разумеем і падтрымліваем адзін аднаго.

Ірына ПРЫМАК, Віктарыя ЦЕЛШУК, Ларыся ЦІМОШЫК.

ЭКЗАТЫЧНАЯ ЭКСКУРСІЯ ПА НАЧНЫМ АДВЕЧНЫМ ЛЕСЕ

Бярэзніскі дзяржаўны біясферны запаведнік прапануоае экзатычную экскурсію па начным запаведным лесе, расказаў намеснік генеральнага дырэктара запаведніка па навуковай працы Валерыі Іўковіч.

Экскурсія называецца «Начное жыццё лесу». На ёй аматары прыроды могуць паслухаць, якімі гукамі напоўнены адвечны лес і не крунатыя чалавечым балоты, а калі пашаміць, то ўбачыць і жыхароў, для многіх з якіх з цемрай наступае актыўны час сутак. Экскурсію праводзіць вопытная егеры і навуковца супрацоўнікі, а іх тэматыка вядзе жыць ад пары года. У лютым лес прачынаецца са сваёй сініц, у сакавіку — красавіку ён напалўняецца палюхаючымі гукамі соў, а маіскі лес — гэта сапраўдны хор каханьня: чорныя і спейныя дразды, заранкі і, канешне, салаі. Летам наступае пара млекакормячых. Гукі, якія яны выдаюць, хоць і страшнавагты, але па-своім шматчунны.

Экскурсія па начным лесе адна з многіх, якія прапануюцца турыстычным аддзелам запаведніка. Як правіла, небывалую цікавасць да беларускай прыроды праяўляюць інашчасны, сярод якіх шмат аматараў-натуралістаў. У год запаведнік наведае каля 20 тыс. экскурсантаў. Аднак, значная частка з іх — наведвальнікі музея і знакамітай «Экалагічнай сцяжынікі». Экзатычная экскурсію праводзіцца толькі для невялікіх груп наведвальнікаў, каб не нашкодзіць запаведнай тэрыторыі.

Дзіяна КУРЫЛА, БЕЛТА.

БЕЛАРУСЫ АДДАЮЦ ПЕРАВАГУ КУОРТАМ ТУРЦЫІ, КРЫМА І БАЛГАРЫІ

Гасцінная пляжы Турцыі, Украіны (Крым) і Балгарыі па-ранейшаму будуць карыстацца гэтым летам найбольш папулярнасцю ў беларускіх грамадзян. Аб гэтым расказаў начальнік дзяржаўнай установы «ЦэнтрКурорт» Упраўлення справамі Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь Алег Міхайлаў.

Паводле яго слоў, цяпер спецыялісты турыстычнай галіны краіны назіраюць «парадаксальны бум» на адпачынак у Турцыі. У прыватнасці, у многіх туркампаўня Беларусі пудзіўкі на курорты Турцыі на чэрвень ужо раскупленыя, закрываюцца вакантныя месцы і ліпеня.

Адказваючы на пытанне аб тым, чаму патак беларускіх турыстаў на курорты Крыма з кожным годам не змяншаецца нават нягледзячы на тое, што цана на пражыванне ў украінскіх гатэльях з кожным годам расце і інфраструктура развіваецца марудна, Алег Міхайлаў выказаў меркаванне, што, магчыма, гэта звязана з некаторымі стратэгамі беларусаў, якія цэнка памяншаць. «Беларусы настолькі прывыклі да адпачынку на украінскіх пляжах, што часам згодныя плаціць за горшыя ўмовы і больш сабарэзную структуру, чым на іншых турыстычных накірунках», — адзначыў суразмоўца.

Разам з тым беларускія турысты не здраджваюць і адпачынку на Чарнаморскім узбярэжжы ў Румыніі, Балгарыі. Грамадзяне набываюць таксама экскурсіійныя туры па гарадах Еўропы з адпачынкам у Іспаніі, Італіі, Францыі.

Як адзначыў Алег Міхайлаў, «ЦэнтрКурорт» сёння ўдзяляе ўвагу ўсім відам турызму: узлезнаму, вяснознаму, унутранаму, арганізуюае яскім адпачынак у любой краіне свету, хоць усё больш людзей аддаюць перавагу адпачынку ў Беларусі. Цікавае да яго штогод павялічваецца. Так, турыстычнымі маршрутамі ў межах Беларусі ў 2006 годзе скарысталіся больш як 55 тыс. турыстаў, што ў патагара дэла больш, чым у 2005-м. У 2006 годзе ў санаторыях «ЦэнтрКурорта» прайшлі аздараўленне каля 60 тыс. чалавек.

Юлія ПАДЛЯШЧУК, БЕЛТА.

УП «Мінскай горадской центр недвижымості» прыводзіць торгі па продажэ конфіскаванага гаража № 184, расположэннаго по ул. Ф. Скоруны (Старобіровіскаы тракт, 50а) в г. Мінске, ГСК «Фортуна» Плюс.

Тэлефон для справок: 227-48-36.

Фота БЕЛТА

Фота БЕЛТА

ране на вяршыні гары, сярод соснаў. Шклоўцы на выставе распавялі, што ў хуткім часе з Лысай замезжыка — яшчэ болей на сотню), але турбышто забяспечваюць усёй неабходнай амуніцыяй, інструктарамі і транспартам.

Некаторыя сельскія раёны прапануюць размяшчаць на сваіх турбазях — гэтыя танны начлег, у асноўным разлічаны на групы дзяцей. Напрыклад, у **Клімавічах** можна ўладкавацца за 4 тысячы рублёў за суткі, але ў пакоі на 8 чалавек. 16 тысяч каштуюць месцы ў пакоях павышанай камфортнасці на 3—4 чалавекі. Турыстычныя групы могуць прыязджаць у Клімавічы на цягніку, і ім для экскурсіі і для адпачынку на прыродзе прадаставяць у аддзеле адукацыі аўтобус «Мерседэс». Экскурсія на тры гадзіны з наведванням сялянскага падворка, страусінай фермы і гаючай крыніцы абідзецца групе ў 120 тысяч рублёў. Ёсць што паказаць і дарослым: напрыклад, 5-гадзінная экскурсія «Клімаўшчына прываслаўна» за 190 тысяч рублёў.

Быхаўская база юных турыстаў таксама запрасіць з аднаго чалавек за 4 тысячы рублёў за суткі. І яна размяшчае побач з ракой Днепр. А экскурсіі тут па памятных мясцінах Быхава бясплатныя. Улетку магчымыя і водныя паходы.

Ёсць што паказаць у раёнах прыхільнікам камфортнага адпачынку. Напрыклад, у комплексе «Лысай гары» домкі на 1—2 чалавекі каштуюць 27 тысяч рублёў ад суткі. Там можна наведаць помнік прыроды «Ніжнінскі роў» і паабедцаць у мясцовым рэста-

руйскай турфірмы. Там вам таксама прапануюць наведаць у сушы сядзібу Беларускай турфірмы. Там вам таксама прапануюць наведаць у сушы сядзібу Беларускай турфірмы. Там вам таксама прапануюць наведаць у сушы сядзібу Беларускай турфірмы.

Там вам таксама прапануюць наведаць у сушы сядзібу Беларускай турфірмы. Там вам таксама прапануюць наведаць у сушы сядзібу Беларускай турфірмы. Там вам таксама прапануюць наведаць у сушы сядзібу Беларускай турфірмы.

Там вам таксама прапануюць наведаць у сушы сядзібу Беларускай турфірмы. Там вам таксама прапануюць наведаць у сушы сядзібу Беларускай турфірмы. Там вам таксама прапануюць наведаць у сушы сядзібу Беларускай турфірмы.

Там вам таксама прапануюць наведаць у сушы сядзібу Беларускай турфірмы. Там вам таксама прапануюць наведаць у сушы сядзібу Беларускай турфірмы. Там вам таксама прапануюць наведаць у сушы сядзібу Беларускай турфірмы.

На тэрыторыі Беларусі існуе 364 батанічныя помнікі прыроды рэспубліканскага значэння. Толькі ў трох выпадках помнікамі з'яўляюцца букавыя дрэвы. Усе яны знаходзяцца на тэрыторыі Брэсцкай вобласці: адзін у вёсцы Люты (Брэсцкі раён), другі — у г. Брэсце і трэці — у вёсцы Велікарыта (Маларыцкі раён). Велікарыцкія букі — найстарэйшыя і самыя буйныя ў краіне. 3 мая 1996 года яны знаходзяцца пад аховай дзяржавы.

Сяліба Траякуравых-Ляшчынскіх, што ў вёсцы Велікарыта Маларыцкага раёна, пускаяе свае гістарычныя карані ажно ў другую палову XVII стагоддзя. Спачатку яна належала Яну Блюмскому, потым Ягнімам, Канчынам, прускаму падданаму Юльяну Цукруману. З 1905 года яе гаспадаром стаў Уладзімір Ляшчынскі. Ён узяў шлюб з прадстаўніцай аднаго з найстарэйшых расійскіх родаў, княжыня Траякуравай, і пачаў называць сябе «князь Траякураў-Ляшчынскі». Адразу за домам Траякурава-Ляшчынскага, на плошчы больш як 5 гектараў, прасціраўся чароўны парк. Ён склаўся са шматлікіх відаў клёнаў, ліп, ясеняў, грабаў. Спраўдлым упрыгажэннем парку былі два надзвычай радкі для Беларускай дэкарацыі. Незадоўга да Вялікай Айчыннай вайны Уладзімір Траякураў-Ляшчынскі разам з дзецьмі пакінуў свой маёнтак і пераехаў у Польшчу. Невядома чаму, але яго жонка — княгіня Траякурава — засталася ў Велікарыце. У 1943 годзе, паводле звестак мясцовых жыхароў, партызаны спалілі велікарыцкі маёнтак. У тым жа годзе загінула княгіня. Яе пахавалі на ўскрайку парку, ля магільні бацькі, князя Траякурава. З часам месца пахавання было страчана. І толькі зусім нядаўна яго выявілі мясцовыя жыхары. Кіраўніцтва сельвыканкома знайшло спонсараў, якія выдзелілі грошы на металічныя крыжы і агародку для магіл. Худка яны будуць адноўлены. А вост ад былога велікара парку з даўгага запустнення засталася... адно толькі, што слова «парк». Многія стогадовыя волаты зніклі, значная частка парку зарасла дзікай расліннасцю. Добраўпарадкаванне парку трабуе значных матэрыяльных выдаткаў, а мясцовы бюджэт такіх сродкаў пакуль што не мае.

НА ЗДЫМКАХ: Таццяна Анкіеўна КАРПУК даглядае свайго гадзьянца; імкнецца ўывесі бацька-бук.

связь паміж далёкім мінулым, малі сённяшнім днём і невядомым будучым не разарвецца.

Якім універсальна-глыбокім сэнсам валодае слова «гісторыя»! Гэта тое, што адбылося тысячагоддзі таму, і тое, што адбудзецца заўтра. А яшчэ тое, што проста не можа адбыцца, і тое, што ўжо непазбежна. Гісторыя ствараецца, адбываецца, не дае сэрцу спакою, пакідае следы. Так, менавіта следы, што дазваляюць звязаць у адну нітку «сёння і ўчора». Страціць адзін след — зрабіць сувязь слабейшай. Страціць апошні след — страціць назавуць сувязь са стагоддзямі. А сярод гістарычных шмат. Гэта і дарога, якая сваёй гарбатай спінай сцірала, бадай, мільёны боўтаў, і валаў, якія з незапамятных часоў ляжылі ля яе, і чалавек, які ў пэўны час і з дакладнай мэтай прайшоўся па ёй. І ты, паважаны чытач, таксама пакідаеш свае следы ў гісторыі. Толькі якія?..

Аляксандр АЛЕСІК. Фота ўтара.

Маларыцкі раён.

торую дрэвы не пусцілі ніводнага парастка. На зямлі, «дзякуючы» мышам і птушкам, ніводнае іх зрынтка не прарасло. А вост два гады там восенню мой сын назбіраў жменьку насення букаў і прынес дахаты. Я вырашыла: чаму б не паспрабаваць іх пасеяць на агародзе. З першага пасеву вырасла толькі адно дрэўца, — расказвае жанчына, паліваючы маленькі бук. — Мінулы восенню пасеяла яшчэ раз, ды куры ўсё выраблі. Дажыў да восені — яшчэ раз пасею. Многія ў мяне пытаюцца: «Таццяна, навошта табе гэта?» А вост дзеля чаго: саджанец падрасце сяць крыву, пададу яго школе ці сельвыканкаму, тыя пасадзяць яго ў іншым месцы. Дрэва вырасце, і

Аляксандр АЛЕСІК. Фота ўтара.

Маларыцкі раён.

Сітуацыя

ДЗЕ «ПАСВІЦЬ» ПЧОЛ?

У апошнія гады пачало бурна развіццва пчалярства, найперш прыватнае. Хоць многія гаспадары свае пчалнікі і не рэгіструюць у сельскіх Саветах і ад гэтага афіцыйна лічба не адпавядае сапраўднай, тым не менш есці свай мёд хочучы многія. Але з ростам колькасці пчалнякоў расце і колькасць канфліктаў. Часта і разабрацца ў іх даволі складана.

Падчас размовы фермер-пчаляр Фёдар М. з Баранавіцкага раёна паскардзіўся на пчаляра Вікенція К., які жыве ў суседняй вёсцы.

— Я для сваіх пчол засеяў поле баркунком ды фасэліяў, а гэты на хабнік прывёз пад сорах вулляў і паставіў побач, — абурася фермер, — такі хітры з'явіўся... на чужое... Каб унікнуць у сітуацыю, давлося патэлефанаваць Вікенцію К.

— Мае пчолы стаяць на ўзлеску і ім там раздолье. Спраўдуй, поле фермера непадалёк, але ж пчолы не гусі і на пашу іх не пагоніш! — ляшчыць куды хочучы. Ды ўвогуле палавіна поля там парасла пугазель-таму, і тое, што адбудзецца заўтра. А яшчэ тое, што проста не можа адбыцца, і тое, што ўжо непазбежна. Гісторыя ствараецца, адбываецца, не дае сэрцу спакою, пакідае следы. Так, менавіта следы, што дазваляюць звязаць у адну нітку «сёння і ўчора». Страціць адзін след — зрабіць сувязь слабейшай. Страціць апошні след — страціць назавуць сувязь са стагоддзямі. А сярод гістарычных шмат. Гэта і дарога, якая сваёй гарбатай спінай сцірала, бадай, мільёны боўтаў, і валаў, якія з незапамятных часоў ляжылі ля яе, і чалавек, які ў пэўны час і з дакладнай мэтай прайшоўся па ёй. І ты, паважаны чытач, таксама пакідаеш свае следы ў гісторыі. Толькі якія?..

Некалі калгасы нават плацілі грошы пчалярам, калі ты прывозілі свае вулля на тэрыторыю гаспадары — сёння ж сітуацыя змянілася. Можа, няма праблемы з апылен-

нем ці пчол ты вельмі многа, але яны ўжо не так запатрабаваны?

Віктар Бодак, дырэктар РУП «Брэсцкая абласная пчалантара» расказаў пра некалькі канфліктаў, з якімі яму давлося сутыкнуцца, і параіў пчаляраў з заагатамікам-пчалювадам Таццянай Вашычкі, якая ў курсе ўсіх праблем, звязаных з пчалярствам.

— Большасць канфліктаў — па віне саміх пчаляроў — нежаданне іх ісці на кампрамісы, — сказала Таццяна Пятроўна. — Восч чалавек паставіў на мяжы 30 вулляў, а ад суседзяў адгароджаны толькі сеткамі, хоць павінен быць суцэльным плот вышэй двух метраў. Вядома, што пчолы людзей дэжаць і моцна даймаюць. Напэўна, напружанасць можна было б зняць, пачаставаўшы суседзяў мёдам, але ж характар часта не дае зрабіць гэта. Фермера М. я добра ведаю, у гэтай сітуацыі не усё адназначна. Есць рэкамендацыі, нейкія маральныя ўстаноўкі, якіх павіны прытрымлівацца пчаляры, але ў нас яны не прыняты Закон аб пчалярстве.

Адсюль можна зрабіць вывад, што кожны пчаляр можа паставіць вулля на любой тэрыторыі, калі атрымае згоду ад уладальніка той зямлі. А на якой адлегласці будзе стаяць пчалнік ад чыгройскай палы, то тут пакуль няма закона, неабходна канфліктуючым бакам спакойна дагаварыцца, прыйсці да кампрамісу.

Але ад усіх гэтых канфліктаў даволі часта церпяць пчолы. Напрыклад, у Каміянцкім раёне адзін пчаляр паставіў некалькі дзесяткаў вулляў побач з пасаджанай бульбай. Вядома, пчолы тыя да бульбы ніякага дачынення не мелі, але гаспадыню кусалі. Яна раз паля-рэзнула пчаляра, другі... а той паставіў жанчыну далёка... Пасля гэтага нехта тыя пчол атруціў і быў суд, але даказалі, што з пчоламі справілася кабет, пацярпелы не здолеў. Хоць пчолы ні ў чым не вінаватыя і, напэўна ж, можна было

знайсці іншае выйсце, інакш паўпльваць на пчаляра.

Людзі самі ствараюць канфліктныя сітуацыі, хоць у пчаляроў і без гэтага халяе турбот. Мала знайсці для пчол добрую пашу, трэба яшчэ ўмець збыць «надоены» мёд. І выдзі што гэта — праблема нумар адзін для прыватніка.

У многіх залягаюць нават пазалеташні мёд. Пчаляры любяць паллакацца: маўляў, ад пчол ніякага прыбытку. Але калі на рынку за радзіскай мёду прасіць па 10 тысяч за літровы слокі, то нашы прадаўцы той жа літр за 18 тысяч рублёў. Такаю канкурэнцыя цыжка вытрымае. Пакульні аддае перавагу таннаму, тым больш што і радзіска мёд якасны.

І апошні штырх. Пазавіў у пчалювадалынік мінскага ўпраўлення пчалюводства, што пад Баранавічамі. Там займаюцца племяннай работай, на іхняе поле чужы тудзень не павінен залетаць. У радзусе дзесяці кіламетраў ад гадзьявалініка ніякіх пчалнякоў не павіна быць — гэта зэрэтычна. З новым Законам аб пчалярстве тут ужо азнаёмліся, зрабілі свае заўвагі і чакаюць, калі ён будзе прыняты.

Сымон СВІТНОВІЧ.

ШКОЛЬНЫЯ НАТАТКІ

Паўправадніковая праводнасць

НА ЖЫЦЦЁВЫХ СКРЫЖАВАННЯХ

Калі ў доме лад...

...Так некалі спецыяльны дырэктар гімназіі, фізік па знаёмнасці, вызначыў стан адносінаў школы і бацькоў. Параўнанне мне здаецца ўдалым, бо сапраўды ж, нашы стасункі вельмі падобныя на тое, якія цячэ толькі ў адным напрамку. Калі гаворыць-пытання школа — мы слухаем і выконваем. Адваротны ж ланцужок заўсёды «размыкае»...

Інфаркт ад гузікаў

Яго ледзь не атрыманая мая знаёмая ў адзін з панядзелкаў. «Увяс сабе: толькі прыйшла на працу, распанулася — зва-нок. Кароткі, як стрэл: «Тэрмінова забярыце са школы сына!» І — адбой...»

Як не высачыла сэрца, пакуль на таксі дабралася з цэнтра ў мікрааэра, пакуль перабірала ў галаве ўсе магчымыя (і, вядома ж, блягі!) варыянты: тэмпература, хвароба, нішчасны выпадак, жывот... Божаўна, толькі б жыць былі!

Сын быў жывы і сядзеў у спартзаале ў кампаніі такасама жывых (і нават вясёлых) вучняў пад наглядкам раззлаванай настаўніцы — намесніцы дырэктара па выхаваўчай рабоце. Гэта ж трэба: напрыканцы тыдня ўсім аб'явілі, каб у панядзелак прыйшлі ў форме! У піжмаках, у галштучках, светлых кашулях... «Як людзей папрацілі, тлумачылі: ў школе будзе працаваць камісія, — абуралася настаўніца. — А яны з'явіліся... Хто ў чым... Папярэджваем: з гэтага панядзелка вучняў дзе формы да ўрокаў дапускаць не будзем! Няхай бацькі ці дамоў вас забіраюць, ці штаны прывозіць...»

Любое пытанне, як кажуць, можна давесці не толькі да лагічнага вырашэння, але і да нелагічнага абсурду. Школьная форма — класічны тэмат прыклад. Яе вяртанне абмяркоўвалі доўга і грунтоўна: праводзілі анкетаванні, на рады, дэманстрацы мадэляў (з якіх, праўда, да пакупнікоў дайшлі толькі «чыноўніцкія» строі жалобных колераў)...

Але ж на ўсіх мерапрыемствах размова ішла пра дзе-ла-во-е а-дзен-не (некатарыя, праўда, выкарыстоўвалі моднае слоўца «дэз-код»). Ніякіх там абавязковых піжмакоў з трыма гузікамі, галштучкаў ці аднолькава чорных штаноў! Так, між іншым, зразумелі бацькі...

На практыцы, як заўсёды, выйшла інакш. Сын даведзены амаль да інфаркту знаёмай не «адпавядаў» патрабаванням школы па дзюох пазіцыях: на худзенькім дзесяцігадовым «мужычнюку» адсутнічаў галштучок і пад піжмак замест тоненькіх штаноў (хлопчык толькі-толькі ачунаў псяля працагалага грыпу) былі надзеты чорныя вельветавыя.

Дарчы, маці не стала абуралася, скардзіцца ці тлумачыць нешта заўсёды ўрокі...

Анатоль ЗЭКАЎ, г. Мінск.

Прымаўкі з працягам

Без крылаў не паляціш. Асабліва — калі народжаны поўзаць.

На наш век дурныя хопцы. Але ж варта пра дзяцей і ўнукаў паклапаціцца.

Прадуў у вухах не закапаеш. А калі добра прысмаць?

У ліванага рукі не баліць. Хіба што бацькі...

З гронай кашы не зварыш. Затое за яе можна купіць крупы.

Не ведаеш броду — не сунься ў воду. А ці знойдзеш яго не сунуўшыся?

Пад чужую дудку спачка. А сабе сам іграючы, паскачаш?

У пёўна адна справа — пакуарэжэ. А вост куры думаюць іначэй.

Нязнайка дарогі не пакажа. Горш, калі пакажа, але не туды.

Гонар бокам выходзіць. Ці не адсюль і прыжог?

Да чужога цела няма нікому дзела. Адкуль жа тады палюбоўнікі?

Змашаў гарох з капустай. Нядрэнная салата атрымалася.

Добра смеяцца той, хто смеяцца апошнім. Прашу за мной чаргу не займаць.

Анатоль ЗЭКАЎ, г. Мінск.

ВУСНАМІ ДЗІЦЯЦІ

Хай нападе!

Урок у другім класе. За вокнамі — цяпло. Ды не проста, а сапраўднае, да таго ж — першае, веснавое: сонечныя праменчыкі гарэзліва гуляюць па тварыках дзяцей. Адна з дзіцячых не вытрымлівае, устае:

— Марыя Іванаўна, можна мне схадзіць вадзічкі напіцца, а то сонейка нападае.

— Я і сам не нацешыся, — прызнаўся мужык. — Сам сабе, бывае, зайздросчу.

«Калі ў доме лад, не патрэбен клад», — заўважылі госці, пакінушы гэтую гаспацінну хату.

А яно ж і насамрэч — што тыя аклады, машыны, пасадкі? Сёння ёсць, а заўтра — Бог-бацька... Па-рознаму можа злажыцца — да вост чалавек, як высветлілася, піша і сама. А калі да таго ж, скінушы фаршук, яна ўзяла ў рукі акардон, госці і на агул зняліся. Каця ж — без прасьбаў і нейкай манернасці — заспявала адзін романс, потым другі, потым зацягнула песню ды так, што падхалілі ўсе. Нават дочкі, парабішы ўрокі...

— Прадуў ты, брат, казаў! не жанчына — цуд, — прызвалі сяброўкі, калі Каця выйшла на кухню, каб паставіць чайнік.

— Я і сам не нацешыся, — прызнаўся мужык. — Сам сабе, бывае, зайздросчу.

«Калі ў доме лад, не патрэбен клад», — заўважылі госці, пакінушы гэтую гаспацінну хату.

А яно ж і насамрэч — што тыя аклады, машыны, пасадкі? Сёння ёсць, а заўтра — Бог-бацька... Па-рознаму можа злажыцца — да вост чалавек, як высветлілася, піша і сама. А калі да таго ж, скінушы фаршук, яна ўзяла ў рукі акардон, госці і на агул зняліся. Каця ж — без прасьбаў і нейкай манернасці — заспявала адзін романс, потым другі, потым зацягнула песню ды так, што падхалілі ўсе. Нават дочкі, парабішы ўрокі...

— Прадуў ты, брат, казаў! не жанчына — цуд, — прызвалі сяброўкі, калі Каця выйшла на кухню, каб паставіць чайнік.

— Я і сам не нацешыся, — прызнаўся мужык. — Сам сабе, бывае, зайздросчу.

«Калі ў доме лад, не патрэбен клад», — заўважылі госці, пакінушы гэтую гаспацінну хату.

А яно ж і насамрэч — што тыя аклады, машыны, пасадкі? Сёння ёсць, а заўтра — Бог-бацька... Па-рознаму можа злажыцца — да вост чалавек, як высветлілася, піша і сама. А калі да таго ж, скінушы фаршук, яна ўзяла ў рукі акардон, госці і на агул зняліся. Каця ж — без прасьбаў і нейкай манернасці — заспявала адзін романс, потым другі, потым зацягнула песню ды так, што падхалілі ўсе. Нават дочкі, парабішы ўрокі...

— Прадуў ты, брат, казаў! не жанчына — цуд, — прызвалі сяброўкі, калі Каця выйшла на кухню, каб паставіць чайнік.

— Я і сам не нацешыся, — прызнаўся мужык. — Сам сабе, бывае, зайздросчу.

«Калі ў доме лад, не патрэбен клад», — заўважылі госці, пакінушы гэтую гаспацінну хату.

А яно ж і насамрэч — што тыя аклады, машыны, пасадкі? Сёння ёсць, а заўтра — Бог-бацька... Па-рознаму можа злажыцца — да вост чалавек, як высветлілася, піша і сама. А калі да таго ж, скінушы фаршук, яна ўзяла ў рукі акардон, госці і на агул зняліся. Каця ж — без прасьбаў і нейкай манернасці — заспявала адзін романс, потым другі, потым зацягнула песню ды так, што падхалілі ўсе. Нават дочкі, парабішы ўрокі...

— Прадуў ты, брат, казаў! не жанчына — цуд, — прызвалі сяброўкі, калі Каця выйшла на кухню, каб паставіць чайнік.

— Я і сам не нацешыся, — прызнаўся мужык. — Сам сабе, бывае, зайздросчу.

«Калі ў доме лад, не патрэбен клад», — заўважылі госці, пакінушы гэтую гаспацінну хату.

А яно ж і насамрэч — што тыя аклады, машыны, пасадкі? Сёння ёсць, а заўтра — Бог-бацька... Па-рознаму можа злажыцца — да вост чалавек, як высветлілася, піша і сама. А калі да таго ж, скінушы фаршук, яна ўзяла ў рукі акардон, госці і на агул зняліся. Каця ж — без прасьбаў і нейкай манернасці — заспявала адзін романс, потым другі, потым зацягнула песню ды так, што падхалілі ўсе. Нават дочкі, парабішы ўрокі...

— Прадуў ты, брат, казаў! не жанчына — цуд, — прызвалі сяброўкі, калі Каця выйшла на кухню, каб паставіць чайнік.

— Я і сам не нацешыся, — прызнаўся мужык. — Сам сабе, бывае, зайздросчу.

«Калі ў доме лад, не патрэбен клад», — заўважылі госці, пакінушы гэтую гаспацінну хату.

А яно ж і насамрэч — што тыя аклады, машыны, пасадкі? Сёння ёсць, а заўтра — Бог-бацька... Па-рознаму можа злажыцца — да вост чалавек, як высветлілася, піша і сама. А калі да таго ж, скінушы фаршук, яна ўзяла ў рукі акардон, госці і на агул зняліся. Каця ж — без прасьбаў і нейкай манернасці — заспявала адзін романс, потым другі, потым зацягнула песню ды так, што падхалілі ўсе. Нават дочкі, парабішы ўрокі...

— Прадуў ты, брат, казаў! не жанчына — цуд, — прызвалі сяброўкі, калі Каця выйшла на кухню, каб паставіць чайнік.

— Я і сам не нацешыся, — прызнаўся мужык. — Сам сабе, бывае, зайздросчу.

«Калі ў доме лад, не патрэбен клад», — заўважылі госці, пакінушы гэтую гаспацінну хату.

А яно ж і насамрэч — што тыя аклады, машыны, пасадкі? Сёння ёсць, а заўтра — Бог-бацька... Па-рознаму можа злажыцца — да вост чалавек, як высветлілася, піша і сама. А калі да таго ж, скінушы фаршук, яна ўзяла ў рукі акардон, госці і на агул зняліся. Каця ж — без прасьбаў і нейкай манернасці — заспявала адзін романс, потым другі, потым зацягнула песню ды так, што падхалілі ўсе. Нават дочкі, парабішы ўрокі...

— Прадуў ты, брат, казаў! не жанчына — цуд, — прызвалі сяброўкі, калі Каця выйшла на кухню, каб паставіць чайнік.

— Я і сам не нацешыся, — прызнаўся мужык. — Сам сабе, бывае, зайздросчу.

«Калі ў доме лад, не патрэбен клад», — заўважылі госці, пакінушы гэтую гаспацінну хату.

А яно ж і насамрэч — што тыя аклады, машыны, пасадкі? Сёння ёсць, а заўтра — Бог-бацька... Па-рознаму можа злажыцца — да вост чалавек, як высветлілася, піша і сама. А калі да таго ж, скінушы фаршук, яна ўзяла ў рукі акардон, госці і на агул зняліся. Каця ж — без прасьбаў і нейкай манернасці — заспявала адзін романс, потым другі, потым зацягнула песню ды так, што падхалілі ўсе. Нават дочкі, парабішы ўрокі...

— Прадуў ты, брат, казаў! не жанчына — цуд, — прызвалі сяброўкі, калі Каця выйшла на кухню, каб паставіць чайнік.

— Я і сам не нацешыся, — прызнаўся мужык. — Сам сабе, бывае, зайздросчу.

«Калі ў доме лад, не патрэбен клад», — заўважылі госці, пакінушы гэтую гаспацінну хату.

А яно ж і насамрэч — што тыя аклады, машыны, пасадкі? Сёння ёсць, а заўтра — Бог-бацька... Па-рознаму можа злажыцца — да вост чалавек, як высветлілася, піша і сама. А калі да таго ж, скінушы фаршук, яна ўзяла ў рукі акардон, госці і на агул зняліся. Каця ж — без прасьбаў і нейкай манернасці — заспявала адзін романс, потым другі, потым зацягнула песню ды так, што падхалілі ўсе. Нават дочкі, парабішы ўрокі...

— Прадуў ты, брат, казаў! не жанчына — цуд, — прызвалі сяброўкі, калі Каця выйшла на кухню, каб паставіць чайнік.

— Я і сам не нацешыся, — прызнаўся мужык. — Сам сабе, бывае, зайздросчу.

«Калі ў доме лад, не патрэбен клад», — заўважылі госці, пакінушы гэтую гаспацінну хату.

А яно ж і насамрэч — што тыя аклады, машыны, пасадкі? Сёння ёсць, а заўтра — Бог-бацька... Па-рознаму можа злажыцца — да вост чалавек, як высветлілася, піша і сама. А калі да таго ж, скінушы фаршук, яна ўзяла ў рукі акардон, госці і на агул зняліся. Каця ж — без прасьбаў і нейкай манернасці — заспявала адзін романс, потым другі, потым зацягнула песню ды так, што падхалілі ўсе. Нават дочкі, парабішы ўрокі...

— Прадуў ты, брат, казаў! не жанчына — цуд, — прызвалі сяброўкі, калі Каця выйшла на кухню, каб паставіць чайнік.

— Я і сам не нацешыся, — прызнаўся мужык. — Сам сабе, бывае, зайздросчу.

«Калі ў доме лад, не патрэбен клад», — заўважылі госці, пакінушы гэтую гаспацінну хату.

А яно ж і насамрэч — што тыя аклады, машыны, пасадкі? Сёння ёсць, а заўтра — Бог-бацька... Па-рознаму можа злажыцца — да вост чалавек, як высветлілася, піша і сама. А калі да таго ж, скінушы фаршук, яна ўзяла ў рукі акардон, госці і на агул зняліся. Каця ж — без прасьбаў і нейкай манернасці — заспявала адзін романс, потым другі, потым зацягнула песню ды так, што падхалілі ўсе. Нават дочкі, парабішы ўрокі...

— Прадуў ты, брат, казаў! не жанчына — цуд, — прызвалі сяброўкі, калі Каця выйшла на кухню, каб паставіць чайнік.

